

בקרובות שתיהן, הן של בעלת המאמר, והן של בעלת הגט.

ב. ומאמר אחר הגט.

שאם נתן גט לזו, ועשה מאמר בזו, צריכה בעלת המאמר גט.

ג. וגט אחר ביאה ומאמר.

שאם עשה מאמר בזו, ובעל את זו, ונתן גט לשלישית — מהני הגט לשלישית לאסור אותו בקרובותיה [והבעילה לא הועילה, משום שהבעילה ליבמה השניה היתה בפסול, עקב המאמר שעשה קודם לכן בראשונה].

ד. ומאמר אחר ביאה וגט.

שאם נתן גט לראשונה, ובא על השניה, ועשה מאמר בשלישית — מועיל המאמר לאסור את קרובותיה, ולהצריכה גט ממנו.

ומכאן מוכיח אביי:

ואי מספקא ליה לרבן גמליאל אם מאמר קונה, תיקשי, מדוע מועיל גט שנתן לה אחר ביאה ומאמר, לאוסרו בקרובותיה?

וכמו כן אם הוא מסתפק אם גט דוחה, מדוע מועיל המאמר לאוסרו בקרובותיה ולהצריכה גט, אחרי שכבר היתה ביאה וגט?

תחוי הך ביאה אמצעית, שבין הגט למאמר, או בין המאמר לגט, כביאה דלכתחילה [כביאה שנעשתה בתחילה, שלא נעשה דבר לפני], ותקני האי ביאה לגמרי, ואמאי מהני גט או מאמר לאחריה?

דהא תנן: הבעילה — בזמן שהיא בתחילה אין אחריה כלום!

והספק השני, מאמר ביבמה, אי קני, אי לא קני.

ולפיכך, בנמ, שהוא מסתפק בו אי דחי, אי לא דחי, הרי יש לומר, ממה נפשך:

אי קמא דחי לה —

אם כן, גט בתרא — מאי קעביד?

והרי היא נדחתה ממנו כבר בגט הראשון. וכיון שאינו מועיל כלום, אין קרובותיה נאסרות עליו כקרובות גרושתו.

אי קמא לא דחי, משום שאין כח לגט לדחות יבמה —

הרי גט בתרא — נמי לא דחי!

ולכן אין היא נחשבת כגרושתו, להאסר בקרובותיה.

וכמו כן יש לומר ממה נפשך, לגבי מאמר, שמסתפק בו רבן גמליאל אי קני, אי לא קני.

אי קמא קני — מאמר בתרא מאי קעביד?

ואי קמא לא קני — בתרא נמי לא קני!

איתיביה אביי לרבא:

האיך אתה סבור לומר שטעמו של רבן גמליאל, הוא משום שהוא מסתפק אם גט דחי או לא, ואם מאמר קני או לא?!

והא תניא: ומודה רבן גמליאל:

א. שיש גט אחר מאמר.

שאם עשה מאמר בזו, ונתן גט לזו — פסל הגט את הראשונה, שעשה בה מאמר, ואסור